

Tisková zpráva

Domácí práce ubíjí, stěžují si ženy

22.5.2006

PRAHA (Agentura GAIA) Úzkostlivě dbát na perfektně naklizenou domácnost a teplou stravu nemůže člověka dlouhodobě uspokojit. Je to stereotyp převzatý od generace matek a babiček, který člověka ubíjí a brání mu v osobním rozvoji. To si myslí většina žen ve věku od třiceti do sedmačtyřiceti let, které se zúčastnily diskuse pořádané Agenturou GAIA v rámci projektu „Quo vadis, femina?“.

Občanské sdružení Agentura GAIA uspořádalo před týdnem v Praze třetí z cyklu diskusí, jejichž smyslem je pomoci ženám aktivně se podílet na veřejném životě a ovlivňovat společnost a město, ve kterém žijí. Kulaté stoly pro ženy různých věkových kategorií probíhají v rámci projektu „Quo vadis, femina? - vize žen o trvale udržitelném životě“, který si klade za cíl zpracovat společenskou vizi žen a jejich představu o společné budoucnosti. Diskuse se ženami od třiceti do sedmačtyřiceti let potvrdila, že v právě v tomto věku se nejvýrazněji projevuje nerovnost mezi produktivní a reprodukční funkcí člověka v sociálním systému, která vytváří mnoho vnitřních konfliktů a napětí mezi pohlavími. Většina zúčastněných žen porodila a vychovala jedno, dvě i více dětí, se kterými jsou nyní na mateřské dovolené. Odchod na mateřskou dovolenou pro velké procento z nich znamenal zásadní zlom, změnu pohledu na vlastní potřeby, hodnoty, zájmy i společenskou identitu.

V české rodině vesměs platí, že kdo je doma, musí uklidit. Ovšem ve chvíli, kdy žena odejde na mateřskou dovolenou, pociťuje často jako problém skloubit péči o dítě a o domácnost, zvláště pokud jde o prvorodičku. Mnoho žen navíc musí během mateřské dovolené alespoň částečně pracovat za peníze, když příjmy partnera na domácnost nestačí. „Chci se maximálně věnovat dětem, ale nakonec jí nemůžu dát moc času, i když jsem s ní doma. Musím dělat spoustu věcí kolem, jak domácích prací, tak práce za peníze po večerech u počítače, protože manželův plat na zabezpečení rodiny nestačí. Doma mě vedli k tomu, aby domácnost byla vždycky v perfektním stavu, proto považuji svoje problémy jako obrovské selhání“ vypověděla matka dvouleté dcerky, která se svými potížemi nebyla zdaleka sama. Názor většiny diskutujících žen vystihla porodní asistentka na mateřské dovolené: „Jednou bych zase chtěla dělat práci, která mě baví a zároveň je společností finančně ohodnocená. Práce v domácnosti nemůže člověka na delší dobu uspokojit. Pro mě není důležité, jestli ji devaluje společnost, ale mě samotnou prostě nebaví. Beru to jako nudnou a dost vyčerpávající povinnost“. Placenou výpomoc v domácnosti mnoho rodin ženám na mateřské dovolené nedopřává a samy si ji ze svých omezených příjmů mohou těžko dovolit. Ty, které mají to štěstí, jsou se svou situací velmi spokojené, jako například sedmatřicetiletá terapeutka a matka dvou malých dětí: „Manžel mi najal placenou pomocnici do domácnosti a já pochopila, že veškeré domácí práce ode mně ani neočekává, jak jsem si dřív myslela. Ohromně mi to pomohlo.“

Domácí práce ovšem nejsou totéž co starost o děti. Jak vyplynulo z diskuse, i přes uvedené potíže výchova dětí ženy naplňuje a dokáží se smířit i s dočasnou závislostí na partnerových příjmech. Dokud ovšem nenastane situace, jakou popsala žena profesně se zabývající rovnými příležitostmi pro ženy a muže: „Když jsem se rozvedla a zůstala sama s dvouletým synem, pochopila jsem, co je to být ekonomicky závislá. V tu chvíli mě nezajímalo nic jiného, než jak co nejrychleji vydělat peníze. V takové situaci je to téměř vždycky žena, kdo se ocitá znevýhodněná.“ Většina žen s podobnou zkušeností se domnívá, že cesta k ženské svobodě a rovnoprávnosti vede přes ekonomickou soběstačnost. Za neméně podstatný však také považují negativní dopad zmíněného stereotypu vzorné hospodyně. Jak se vyjádřila jedna z účastnic: „Ženy jsou stále jen pracovitými mravečkami, kteří sbírají drobky na podlaze a nemají čas se ani rozhlédnout kolem sebe. Proč si třeba radši nepřečteme volební programy politických stran místo věčného uklízení?“.

Poslední generační diskuse v rámci projektu „Quo vadis, femina?“ proběhne v červnu 2006 a zúčastní se jí ženy ve věku od osmnácti do dvaceti devíti let.

Kontakt: Adéla Purschová, koordinátora public relations Agentury GAIA
info@quovadisfemina.cz, tel: 774 946 517, 739 016 464